

2. Je skutočnosť, že účinnosť sankcie zvyhodňuje zamestnávateľa porušujúceho zákon na úkor zamestnanca, ktorého zamestnávateľ predmetným porušením zákona poškodil, s tým, že doba trvania súdneho konania, a to aj tá štandardná, priamo poškodzuje pracovníka v prospech zamestnávateľa a reštitučná účinnosť konania sa znižuje pomerne s rastúcou dĺžkou konania, až takmer zanikne, v súlade s európskym právom v príslušnom rozsahu jeho pôsobnosti?
3. Je skutočnosť, v rozsahu pôsobnosti európskeho práva podľa článku 51 Charty základných práv Európskej únie, že doba trvania súdneho konania, a to aj tá štandardná, priamo poškodzuje pracovníka v prospech zamestnávateľa a reštitučná účinnosť konania sa znižuje pomerne s rastúcou dĺžkou konania, až takmer zanikne, v súlade s článkom 47 Charty a článkom 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd?
4. Zahŕňa pojem pracovnoprávne podmienky podľa doložky 4 smernice 1999/70/ES, pri zohľadnení vysvetlenia podľa článku 3 ods. 1 písm. c) smernice 2000/78/ES ⁽²⁾ a článku 14 ods. 1 písm. c) smernice 2006/54/ES ⁽³⁾, aj dôsledky nezákonného prerušenia pracovného pomeru?
5. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, je rozdiel medzi dôsledkami, ktoré taliansky právny systém bežne stanovuje pri nezákonnom prerušení pracovného pomeru na dobu neurčitú a pracovného pomeru na dobu určitú, možné odôvodniť vzhľadom na doložku 4?
6. Majú sa všeobecné zásady platného práva Spoločenstva týkajúce sa právnej istoty, ochrany legitímnej dôvery, rovnosti prostriedkov obrany v konaní, účinnej súdnej ochrany, práva na prejednanie vecí nezávislým súdom a všeobecne práva na spravodlivé súdne konanie zaručené článkom 6 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii (v znení článku 1.8 Lisabonskej zmluvy a na ktorý sa odvolával článok 46 Zmluvy o Európskej únii v znení Zmluvy z Nice) — v spojení s článkom 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 a s článkami 46, 47 a 52 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie, vyhlásenej v Nice 7. decembra 2000, tak ako boli prebraté do Lisabonskej zmluvy, vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby Talianska republika po uplynutí dlhšieho časového obdobia (9 rokov) prijala také ustanovenie, akým je článok 32 ods. 7 zákona č. 183/10, ktoré mení dôsledky už prebiehajúcich súdnych konaní s tým dôsledkom, že priamo poškodzuje pracovníka v prospech zamestnávateľa a že reštitučná účinnosť konania sa znižuje pomerne s rastúcou dĺžkou konania, až takmer zanikne?
7. V prípade, že Súdny dvor neuzná, že uvedené zásady sú horizontálne a všeobecne uplatniteľné základné zásady právneho systému Európskej únie, t. j. neskonštatuje rozpor ustanovenia, akým je článok 32 ods. 5 a 7 zákona č. 183/10, s povinnosťami vyplývajúcimi zo smernice 1999/70/ES a z Charty základných práv Európskej únie,

má sa spoločnosť akou je žalovaná, ktorá má vlastnosti uvedené v bodoch 55 až 56 tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania, považovať za štátnu organizáciu na účel priameho vertikálneho uplatnenia európskeho práva, najmä doložky 4 smernice 1999/70/ES a Charty základných práv Európskej únie?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 175, s. 43; Mím. vyd. 05/003, s. 368.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 303, s. 16; Mím. vyd. 05/004, s. 79.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 204, s. 23.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative d'appel de Nantes (Francúzsko) 2. augusta 2012 — Adiamix/Ministre de l'Économie et des Finances

(Vec C-368/12)

(2012/C 295/43)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour administrative d'appel de Nantes

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Adiamix

Odporca: Ministre de l'Économie et des Finances

Prejudiciálna otázka

Je rozhodnutie Komisie 2004/343/ES zo 16. decembra 2003 ⁽¹⁾, od ktorého nevyhnutne závisí zákonnosť sporného platobného výmeru, platné?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie č. 2004/343/ES zo 16. decembra 2003 o systéme pomoci poskytnutej Francúzskom pri prevzatí podnikov v ťažkostiach [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 108, s. 38).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Tivoli (Taliansko) 3. augusta 2012 — Enrico Petillo a Carlo Petillo/Unipol

(Vec C-371/12)

(2012/C 295/44)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Tivoli

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Enrico Petillo, Carlo Petillo

Žalovaná: Unipol

Prejudiciálna otázka

Je členský štát so zreteľom na smernice 72/166/EHS⁽¹⁾, 84/5/EHS⁽²⁾, 90/232/EHS⁽³⁾ a 2009/103/ES⁽⁴⁾, ktoré upravujú povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, oprávnený prijať vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá obmedzuje v praxi (z hľadiska výšky náhrady škody) — prostredníctvom zákonom stanovenej povinnosti týkajúcej sa výpočtu výšky škody, len pokiaľ ide o škody spôsobené dopravnými nehodami — zodpovednosť za nemajetkové ujmy, ktorých odškodnenie vyplácajú osoby (poistovacie spoločnosti), ktoré sú podľa týchto smerníc povinné zabezpečiť povinné poistenie za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel?

(¹) Smernica Rady z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (Ú. v. ES L 103, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 10).

(²) Druhá Smernica Rady z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (Ú. v. ES L 8, s. 17; Mim. vyd. 06/007, s. 3).

(³) Tretia smernica Rady zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (Ú. v. ES L 129, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 249).

(⁴) Smernica Európskeho parlamentu a Rady zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (Ú. v. EÚ L 263, s. 11).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (Spojené kráľovstvo) 3. augusta 2012 — Nnamdi Onuekwere/Secretary of State for the Home Department

(Vec C-378/12)

(2012/C 295/45)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Nnamdi Onuekwere

Odporca: Secretary of State for the Home Department

Prejudiciálne otázky

1. Za akých okolností, ak vôbec, predstavuje obdobie pobytu vo väzení legálny pobyt na účely získania práva na trvalý pobyt podľa článku 16 smernice o občanoch 2004/38⁽¹⁾?
2. Ak sa obdobie pobytu vo väzení nepovažuje za legálny pobyt, môže osoba, ktorá bola určitý čas uväznená, kumulovať obdobia pobytu pred svojím pobytom vo väzení a potom na účely výpočtu obdobia 5 rokov, ktoré je potrebné na preukázanie práva na trvalý pobyt v zmysle smernice?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).